

AMB LICENCIA ECLESIASTICA

L'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Girona, concedí 50 dies d'indulgència a tots els qui devotament llegeixin o sentin llegir aquesta fulla.

SEGONA DOMINICA DE QUARESMA

Evangelí (Mat., 17. 1-9)

En aquell temps, pren Jesús a Pere, Jaume i Joan, el seu germà, i se'ls emportà apart a una alta muntanya. I davant d'ells se transfigurà, i brillava la seva cara com el sol, i les seves vestidures se tornaren blanques com la neu. I veusaquí que se'ls aparegueren Moisès i Elies conversant amb Ell. I prenent Pere la paraula, diu a Jesús: Senyor, bo es l'estar-nos aquí; si voleu, fem hi tres tabernacles, un per a Vos, un per a Moisès i un per a Elies. Encara ell parlava, veusaquí un nuvol lluminós, els envolcallà, i veusaquí exí del núvol un veu dient: Aquest es el meu Fill, l'estimat, en qui he posades totes les meves complacències, escolteu-lo. Els deixebles en sentir-ho caigueren cara en terra, i foren presos de gran temor. I Jesús s'acostà, i'ls tocà, i'ls digué: Alçau-vos i no temeu. I alçant els ulls, no vegren a ningú sinó a Jesús.

I devallant la muntanya, els posà Jesús de manament: No parlareu a ningú d'aquesta visió fins que'l Fill de l'home sia ressuscitat d'entre els morts.

COMENTARI

L'ànima deixebla: Recordo que, un any passat, en la diada d'vui, en la funció de la tarda de l'iglesia, el sacerdot des de la trona en's convidava als fidels a meditar sobre la oració de Jesús en l'Hort de Getsemani.... Pujà després a la sagrada càtedra un zelós Missioner i ens va fer un sermó comentant l'Evangelí del dia.

I a mi em semblava que veïés les dugues muntanyes misterioses: la

del Tabor, on Vos, Senyor us vareu transfigurar davant dels tres deixebles estimats, i la de les Olives, en la qual els tres mateixos deixebles s'adormen i us deixen abandonat, en braços de crudel agonia i soledat. primer, i després a mans de la soldadesca.

Ai, Senyor meu i Déu meu! quantes vegades he estat jo en el Tabor de vostra amistat i de vostra gracia i misericordia. He vist innumerables vegades vostra gloria en el transcurs de la meua vida; he sentit vostra veu melodiosa que em cridava a participar de vostra amor...

I he dit:—Quant bo sou Déu meu per els qui us busquen! que be s'hi està a vostre costat! No us en mogueu més, si us plau...

Mes, en baixar de la muntanya, ja m'hi trobat al hort de Getsemani, i m'hi sentit laçat...! i m'hi adormit en ma vida de perfecció...! i no hi escoltat vostra veu d'alerta...! i he sigut cobart davant del vostre enemic, i us he abandonat...!

¡Oh Tabor! oh Getsemani!

Oh misericordia de tot un Déu! oh fragilitat de l'ànima humana!

Senyor, Senyor! obriu-me les portes del vostre Tabor...! Allunyeu-me del Getsemani de la meua caiguda.

José Mestre: Quant la mare dels Cebedeus em demanà els primers llocs del meu Regne per als seus fills, Jo li vaig contestar que no més podia oferir-los-hi un càlzer d'amargura. I fixa't com un sol d'ells, em seguí en les hores del dolor, aprop de la Creu. Per a ell, fou el primer lloc d'honor en la redempció; per que Ell fou, en aquells moments, el senyalat per a cumplir el buit que la meua mort deixava en el cor de la meua Mare amantíssima, a la qual saluda la humanitat dient-li «Seu de Sapiencia.»

Aixó t'ensenyarà que en la muntanya del Calvari i al hort de Getsemani es on vull els meus amics, mentre pregrinen per aquesta vall de llàgrimes. Pro ¡que no s'hi adormin! que no es cansin que no m'abandonin! Si son forts i decidits, i constants, sense donar-se'n compte, el calvari de la vida i el Getsemani del dolor se'ls hi tornarà Tabor de gracies i de claredats excel·lidors.

SANTORAL

- 25 **DIUMENGE.**—*II de Quaresma.*—Sts. Félix, papa i Papias.
26 **DILLUNS.**—Sts. Victor, mr. i Alexandre, bisbe; Sta. Margarida de Cortona.
27 **DIAMARTS.**—Sts. Leandre, bisbe i Gabriel de la Dolorosa, cf.
28 **DIMECRES.**—Sts. Romà, abat; Ruffi i Macari, mrs.—*Dejuni.*
1 **MARÇ.**—*DIJOUS.*—Sts. Rossend i Albí, bisbes, i Sta. Eudoxia, mr.
2 **DIVENDRES.**—St. Simplicí, papa.—*Dejuni.*—*Àbs. de carn.*
3 **DISSABTE.**—Sts. Celedoni, Hemeteri i Medí, mrs.—*Dejuni.*
4 **DIUMENGE.**—*III de Quaresma.*—Sts. Casimir, rei i cf. i Bassili, bisbe.

Patrona de la setmana.—Sta. Margarida de Cortona.—Dia 26

Nasqué a Lavini de Toscana: si en sa infantesa hagué bona orientació de pietat, ben prompte la oblidà i se donà tota a una vida de vanitat i de platjeri, essent 'pedra' d'escàndol per sos conciutadans; més la tràgica mort d'un amant seu li produí tanta impressió, que desde aquell dia determinà fer un canvi complet, i en efecte així ho realitzà; començà per plorar amargament i abundantment els seus pecats i escàndols i palesà publicament el gran penediment que sentia amb riguroses penitències.

Deixà sa patria nadiua i se'n anà a la ciutat de Cortona i després de tres anys de prova fou admesa en l'Ordre tercera de penitència de la Religió caputxina, i continuà en ella ses mortificacions sens treva i sens mida, dormint en la terra nua, amb una pedra per coixí; moltes nits les passaba en oració, i amb ella aprengué a dominar l'esperit d'orgull i vanitat que avans l'havia dominada i ara encar la tentaba fortament; bé que Déu Nostre Senyor li concedí abundantíssimes gracies espirituals i delicioses consolacions. Era devo-

tíssima de la Santíssima Verge Maria, tinguent gran cuidado de pensar amb sos dolors meditant amb freqüència la Passió del bon Jesús, i en aquestes consideracions ploraba amargament.

No descuidaba la vida activa, exercitant-se en tota mena de treballs de caritat, arribant a un grau molt enlairat de perfecció i santetat. A l'any 1297, quan n'havia complert ella 50 i en feia 23 que s'havia convertit morí santament en el Senyor, i pels mols miracles que obrà per sa intercessió Déu Nostre Senyor, fou canonitzada l'any 1728 pel Papa Benet XIII.

Diumenge segón de Quaresma

Aquest diumenge s'anomena *Reminiscere* que és la primera paraula amb que comença l'introit de la Missa, i és del Salm 24, Salm que pot considerar-se com una de les millors oracions amb que pot dirigir-se a Déu Ntre. Senyor l'home pecador, principalment quan els enemics de la seva salvació li fan més crudel guerra.

«Recordeu-vos, Senyor, diu el Profeta, de vostres tradicionals misericordies desde llargs segles; no permeteu que siguem sotsmesos al jou dels enemics de nostra salvació; lliureu-nos, Déu meu de tots els perills que'ns menacen.» Tot el Salm és una vibrant ponderació i exaltació de la misericordia divina, calcant en ella tota sa confiança, mes tinguent en compte el nombre i malícia de sos pecats. «Perdonaràs, Senyor, el meu pecat, perquè és molt greu», com si digués; l'única confiança que puc tenir de perdó, és vostra misericordia infinita i aquesta i vostra omnipotència brillaran en perdonar-me.

David, com tots els profetes, fa sempre i arreu grans elogis de la misericordia divina, lloant-la amb la preferencia als altres atributs divins, fitant el gran misteri de la Encarnació i la Redemció subsegüent; perquè realment aquestes obres divines revelen una bondat i misericordia infinites.

Bó serà per a nosaltres que ens aprofitem d'aquesta sapiencial pregaria del Profeta, i ens afanyem a plorar els nostres pecats.

L'Oració de la Iglesia

La Col·lecta.—Es una fórmula d'oració que desde'ls primitius temps s'ha tramés a nosaltres, i és certament una forma bellíssima en tots conceptes, d'oració social. Es sabut qu'en els Oficis divins el sacerdot president o el que celebra la Sta. Missa en determinat moment se dirigeix al poble assistent i el saluda amb la frase «Dominus vobiscum», el Senyor sigui amb vosaltres: els fidels assistents contesten «Et cum spiritu tuo», i en ton esperit, com si li fessin comanda de que ell mateix trasmeti en forma convenient sos desitjos a Déu Nostre Senyor. El Sacerdot accepta la comanda i diu la pregaria anomenada Col·lecta, o bé *Oremus*, de la primera paraula de la oració.

Antigament quan els Oficis divins se celebraben durant la nit amb assistència dels preberes, diaques i demés clergues, cap al final del Ofici se concedia parlar a algún d'ells, després del reç dels salms o de les lliçons de la Biblia, per que fés com un resum de les impresions del auditori o en nom de tots invoqués a Déu: aquesta oració a vegades s'improvisaba sobre un tema prefixat; després les que tenien un caracter assenyalat s'escrigueren, potser desde'l segle IV, i se formaren col·leccions d'oracions, de les quals se'n conserven en els llibres de la Liturgia oficial, i elles son admirables per la sublimitat del llenguatge, sa unció corprenedora i profunditat teològica.

Qui vulgui pregar amb recte sentit i de manera escaient, prengui les oracions del Missal romà, aqueixes fórmules d'oració, qu'en contenir totes les condicions de la pregaria per dirigir-nos a Déu, son una font de sapiencials ensenyances i faciliten la perfecció del esperit.

